

Stabiel bakken in woelige baren

Wanneer je honderdvijfenzestig jaar bestaat, zijn er nog maar weinig zaken die je van de wijs brengen. Stabieleit is de kracht van bouwconcern Dura Vermeer, legt Raad van Bestuur-voorzitter Job Dura uit. "Dagelijkse operational excellence gaat hand in hand met innoveren voor de toekomst."

Honderdvijfenzestig jaar. Het lijkt een eeuwigheid, maar zo lang bestaat Dura Vermeer dus al. In 1855 opende Job Dura een timmerwinkel in het Rotterdamse Katendrecht. Anno 2020 staat er opnieuw een Job Dura aan het hoofd, de vijfde generatie. De huidige CEO zegt trots te zijn dat het bedrijf altijd in familiehanden gebleven is. Sterker nog, in 1998 voegden twee familiebedrijven zich samen: Dura (woning- en utiliteitsbouw) en Vermeer (infrastructuur). Job Dura: "Wij zijn geen beursgenoteerd bedrijf, waarbij de aandeelhouders meteen aan de boom schudden als het even tegenzit. Dat geeft rust en zorgt ervoor dat we prettig samenwerken met onze klanten. We hechten aan het persoonlijke contact."

Ook al hoort Dura Vermeer met een omzet van anderhalf miljard euro in 2019 tot de vijf grootste bouwers van het land, dan nog durft Job Dura te stellen dat er nog steeds

een familiale sfeer heerst in het bedrijf. "Als ik een collega vraag hoe het met hem of haar gaat, dan geef je een bepaalde omgangsvorm door die collega's ook weer bij hún mensen toepassen. Je bent onbewust en bewust bezig om het familiegevoel in stand te houden omdat je weet: dit is wie we zijn, hier ligt ons onderscheidende vermogen."

Prettige samenwerkingspartner

Neem nu het recent opgeleverde, 39.000 vierkante meter grote EMA-gebouw aan de Amsterdamse Zuidas, dat onderdak biedt aan European Medicines Agency en door de Brexit onder hoge tijdsdruk moest worden gebouwd. Dura: "Dat hebben we ondanks de ongelooflijke deadline keurig op tijd opgeleverd. De bottomline is dat we gewoon een goede samenwerkingspartner zijn."

Zo ging het in het verleden niet anders bij het bouwen van ►

DEEL ONLINE

de Rotterdamse Lijnbaan, de toegangswegen naar de Coentunnel in Amsterdam of de Amersfoortse Vinex-wijk Vathorst – om een paar voorbeelden te noemen uit het rijke verleden. Het succes van Dura Vermeer is volgens Job Dura voor een groot deel te danken aan de medewerkers. “Onze mensen vormen onze belangrijkste asset. Veel van onze mensen werken al heel lang bij ons; al die kennis en kunde zit in het bedrijf. Daarnaast moet je ook bezig zijn met de toekomst: wat wil de medewerker van morgen? We zijn bijvoorbeeld hard bezig om meer vrouwen aan te trekken, want hoe gemengder en diverser je teams zijn, hoe beter je presteert.”

Jonge, talentvolle mensen zijn juist weer op zoek naar een *purpose*, naar zingeving in hun werk. Ook deze high potentials zijn bij Dura Vermeer aan het goede adres. “Eigenlijk zijn we er al tien jaar van overtuigd dat we onze CO₂-uitstoot moeten verlagen en dat zie je terug in ons dagelijks werk. We bouwen funderingen van windmolens, renoveren woningen tot ze helemaal CO₂-neutraal zijn en we ontwikkelen zelf ook duurzame woningen en kantoren. Inmiddels bevat de helft van onze projecten een duurzaamheidscomponent. Ik voel me daar ook persoonlijk zeer bij betrokken.”

JOB DURA:

‘Onze mensen vormen onze belangrijkste asset’

Datagedreven branche

Of het nu om duurzaamheid gaat of een ander aspect van het vak: altijd blijven innoveren is volgens Job Dura het devies. Dat zit ‘m ook

in de manier waarop je samen met klanten je projecten runt. “Het woord samen zegt het al, want tegenwoordig werk je veel meer samen dan vroeger, toen je nog echt de uitvoerder was. Dat is nu wel anders. Het bouwproces is steeds meer gedigitaliseerd, waardoor het proces beter en efficiënter is geworden – en je dus ook veel sneller kunt bijsturen. We verzamelen ontzettend veel data over onze projecten. Business-intelligencespecialisten analyseren die cijfers, zoeken naar patronen en proberen op die manier het proces te verbeteren. Dus ja, ook de bouw wordt steeds meer een branche die datagedreven wordt.”

Enorme opgave

Het is lang geleden dat de bouw zich in rustig vaarwater mocht wanen. Eerst kwam de klap van de kredietcrisis. Toen de bouw daar enigszins van bekomen was, barstte de stikstombom. Daarna werd de bouw geraakt door de beperking van zogeheten PFAS-normen. En dit jaar kwam de coronacrisis daar nog eens overheen. Wat dat laatste betreft is Job Dura blij dat de bouw in bedrijf is gebleven, al was dat met de nodige restricties. “Dat is in het belang van de bouw, onze klanten en de werkgelegenheid. Ik hoop dat de overheid, samen met de branche, probeert om de bouw aan de gang te houden. Vergeet niet dat er nog altijd een groot tekort aan woningen is en ook op het gebied van infrastructuur ligt er een geweldige opgave.”

Dura Vermeer redt zich wel, dat moge na honderdvijfenzestig jaar wel duidelijk zijn. “We gaan creatief om met de situatie, zijn wendbaar en financieel zeer solide. Ook in deze moeilijke tijd heeft het z’n voordelen om een stabiel familiebedrijf te zijn.” ■

